

„ALBASTRU-INFINIT”, REALITATE ȘI IDEAL
Viviana Poclid Dehelean, *Albastru-Infinit / Blau-Unendlich*,
ediție bilingvă, română-germană, traducere de prof. univ. dr. Rudolf
Windisch, Prefață de Rudolf Windisch,
Arad, Editura Gutenberg Univers, 2018, ISBN 978-606-675-179-7

Prof. Dana Liliana NEMEȘ
 Colegiul „Mihai Viteazul” Ineu

Abstract

Viviana Poclid Dehelean's book called „Blue-Infinite” (2018) conveys graphically a multitude of feelings pointed out picturely with different shades of blue which are expressed lyrically through poetry describing our passage through life toward infinity. The poems in „Cold Shades” and „Blue Heights” reveal a universal symbolism of the blue hromonim, which is not only the most intangible colour, but also the most capable one of challenging one to meditate on the human existence and destiny.

Résumé

Le livre de Viviana Poclid Dehelean, „Bleu-Infinite” (2018), présente graphiquement une multitude d'expériences, notées de manière picturale dans des tons de bleu et rédigées de manière lyriques, interprétées par des poèmes destinés à surprendre sans cesse notre grand passage à travers le monde vers l'infini. De „Ombres froides” à „Cimes d'Azur”, les poèmes de l'artiste dévoilent un symbolisme universel du chrome bleu, le plus immatériel des couleurs, mais le plus capable de provoquer à la méditation sur l'existence et le destin humain.

Rezumat

Cartea Viviane Poclid Dehelean, „Albastru-Infinit” (2018), aduce în plan grafic omultitudine de trăiri, notate pictural în nuanțe de albastru și redat liric prin poezii menite să surprindă marea noastră trecere prin lume, către nesfârșit. De la „Umbre reci” la „Piscuri de azur”, poemele artistei devoalează o simbolică universală a cromonimului albastru, cea mai imaterială dintre culori, dar cea mai capabilă să provoace la meditație asupra existenței și asupra destinului uman.

Keywords: blue, poetry, dream, destiny, infinity.

Mots-clés: bleu, poésie, rêve, destin, infini.

Cuvinte-cheie: albastru, poezie, vis, destin, infinit.

Volumul Viviane Poclid Dehelean incită încă de la bun început prin titlul metaforic, un titlu ce induce starea de reverie, de recuperare a purității primordiale. Dacă în sens uzual, albastru este culoarea cerului senin, dincolo de obișnuit, semnificația termenului poartă către „melancolic, trist,

sumbru” (DEXI, 44-45). Ca simbol, albastru este „culoarea cea mai adâncă: privirea pătrunde într-însa fără să întâlnească niciun obstacol și se rătăcește în nemărginire...”, conform „Dicționarului de simboluri”. Lectura volumului devine una captivantă, căci ne conduce într-o lume fascinantă, plină de semnificații absconse. Firul „albastru” al liricului conduce lectorul către variate dimensiuni ale existenței, redând stări și sentimente ce construiesc o viziune inedită asupra destinului omului, mereu captiv între neliniștea atingerii absolutului în viață: „Prin umbre reci / rătăcim / pentru-a găsi / speranța / unui vis” (*Umbre reci*) și mântuire: „contemplăm în vremea uitării / ora veșniciei / ce ne-aduce mântuirea” (*Mântuire*).

Setea de absolut este sublimată prin albastrul-infinit, culoare spirituală, legată de cer, de idealism, favorizând contemplarea. Timpul este resimțit „Cu fiecare clipă/ care trece”, iar noi ne apropiem „de marele / Albastru-Infinit” (*Albastru-Infinit*). Drumul spre lumină este, în viziunea poetei, „un șirag de amintiri”, iar speranța este aceea care colorează existența efemeră: „Într-o zi / vom întrezări / lumina de la / capătul lumii. / Vom fi împliniți!” (*Pași spre lumină*). În „călătoria spre nesfârșit” (*Epistolă*), neconținut și departe/ căutăm perfecțiunea” (*Iluzie*), iar nesiguranța apare atunci când cunoașterea devine completă prin detalii de imperfecțiune: „entuziasmul dispare / când regăsim sinceritatea / unui om izolat / într-un ținut răzlet / mâzgălit de Creator / cu bățul, / pe nisipul chinuit de valuri.” (*Iluzie*). Rece, albastrul devine culoarea depărtării de lumea reală.

Viața este un vis, „...visul ce ne-mparte / clipele / în mii de scânteii / de trăire.” (*Stea*), iar iluzoriile trăiri conduc către revărsări ale pasiunilor sufletești în „versuri scrise la lumina lunii”, „ce respiră timpul regăsit” (*Destinul...unui vers*). Albastrul devine simbol al dimensiunii verticale, înălțătoare: „Din lacrimi îmi fac / o scară / către Tine, Doamne! / S-ajung în brațele / îngerilor Tăi... / Să-mi dai aripi, / să pot zbura, în zori, / spre azurul nemărginit / al mângâierii Tale!” (*Rugă*).

Sentimentul inefabil, de exultare: „și aripi ne cresc în mijlocul inimii”, se naște „când gândul se scaldă-n / lumina copilăriei / din sâmburele zumzetului vieții.” (*Lumina copilăriei*), melancolia își face apariția odată cu gândul la mama: „Cu brațele-i blânde / ne poartă / într-un leagăn / spre raze de lumină.” (*Mama*), iar când „Gândul se scaldă-n lumină” și „Se transformă într-o / cuceritoare mostră / de idilă / cu nuanțe de / anotimp colorat” (*Anotimp colorat*) sufletul, sensibil, cunoaște fericirea prin iubire. Poezia devine cristalul prin care lumina își cerne albastrul, culoare de bază a spectrului solar și îl transformă în trăiri unice.

Florica Pățan arată că: „Spirit stelar, Viviana Poclid Dehelean transfigurează cu grație lirică o realitate în încercarea de înțelegere a lumii și a timpului actual, „îmbrăcând cuvintele/ cu sunete spre nesfârșit,/spre lumină” (*Mântuire*), poeta reușind să creeze forme lirice aparte, supracadențate în volum de varianta în limba germană, ce vor fi, cu siguranță, un dar pentru toți lectorii liricii moderne românești.

BIBLIOGRAFIE

Chevalier, Jean, Gheerbrant, Alain (coord.), *Dicționar de simboluri*, Iași, Polirom, 2009

Pățan, Florica, *Lirismul cuantic al unui „Albastru-Infinit”*, postfață la *Albastru-Infinit / Blau-Unendlich*, ediție bilingvă, română-germană, traducere de prof. univ. dr. Rudolf Windisch, Prefață de Rudolf Windisch, Arad, Editura Gutenberg Univers, 2018

Poclid Dehelean, Viviana, *Albastru-Infinit / Blau-Unendlich*, ediție bilingvă, română-germană, traducere de prof. univ. dr. Rudolf Windisch, Prefață de Rudolf Windisch, Arad, Editura Gutenberg Univers, 2018